

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi pozwanego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w E. z dnia 8 maja 2008 r., sygn. akt I Cz (...),
w sprawie z powództwa S. W.
przeciwko A. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 grudnia 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 maja 2008 r. Sąd Okręgowy w E. oddalił zażalenie pozwanego A. K. na postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 5 marca 2008 r. w przedmiocie przywrócenia terminu i odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Podstawą skargi jest naruszenie przepisu art. 115 k.c. w zw. z art. 165 § 1 k.p.c., art. 139 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Nr 62, poz. 697) oraz art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 367 § 3 k.p.c. Jak wskazał skarżący, przez wydanie orzeczenia została wyrządzona szkoda poprzez brak możliwości zaskarżenia nakazu zapłaty, którym zasądzono kwotę 3184 zł, w sytuacji gdy skarżący przed wytoczeniem powództwa zapłacił dochodzoną kwotę. Zarzucał także, że zażalenie rozpoznane zostało w składzie jednego sędziego, co stanowi o nieważności postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.). Skarżący tego obowiązku nie spełnił. Wskazała jedynie, że został wydany w stosunku do niego nakaz zapłaty.

Nie jest spełnieniem omawianego wymagania odwołanie się do szkody hipotetycznej, a nawet obiektywnie pewnej, ale takiej, która jeszcze nie wystąpiła. W celu uprawdopodobnienia nie wystarczy również odwołanie się tylko do faktów powszechnie znanych lub życiowego doświadczenia. W postanowieniu z 27 października 2005 r., (V CNP 28/2005, niepubl.) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem nie służy zapobieganiu wyrządzenia szkody mogącej powstać wskutek wydania orzeczenia sądowego.

Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym, niniejsza skargę aprobuje pogląd, że skarżący może powoływać się tylko na taką szkodę, która została już wyrządzona na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia, a nie na szkodę, która może powstać dopiero w przyszłości. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie służy bowiem zapobieganiu wyrządzeniu szkody, mogącej powstać na skutek jego wydania, lecz jest środkiem prawnym, który w razie jego uwzględnienia będzie stanowić podstawę wystąpienia z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej tym orzeczeniem (art. 417¹ § 2 k.c.; tak SN w postanowieniu z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05, podobnie w postanowieniu SN z dnia 27 lipca 2007 r., I BU 6/07, OSNP 2008/17-18/271).

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

Marginalnie już tylko należy wskazać, że przepisy o składzie sądu w niniejszej sprawie regulują przepisy art. 505¹⁰ w związku z art. 497¹ i nast. k.p.c., a nie przepisy przytoczone w skardze.